

„Fel a gigászi Örök vár,
 Schászában elmerít,
 Mint egy csepp az óceán,
 Mint egy sávjást az orkán.”

Berzsenyi Dániel: *Életfilozófia (részlet)*

Örök chaosz

Zúg a fülem. Nem fájó, nem zavaró, épp, hogy fel tudtam figyelni rá, de épp elég hangos ahhoz, hogy szinte csak rá koncentráljak. Nyitva van a szemem, mindenkit látok. Olyan kétségbeesett arcot vágnak, nem értem, miért. Én jól vagyok.

Jó, most egy kicsit kezd bosszantani a zúgás. Mintha folyamatosan hangosodna, de lehet, hogy csak képzelődöm. Nem, határozottan rosszabb. Már látni sem látok tisztán, olyan, mint keresztülnézni egy párás ablakon. Homályosak az arcok, megmagyarázhatatlan bódultság kezd úrrá lenni rajtam. A fülemben egyre csak sípol valami, fehéredik előttem a kép, de még látom, ahogy valaki az ingaórához lép. Elviselhetetlen a csengés, de tudom, hogy mindjárt vége.

Csönd.

Sötét.

Lassan felállok. Nem érzem a teret magam körül. Hiába hunyorgok, nem látok mást, csak koromfeketeséget. Nem tudok mást tenni, tapogatózom. Valami folyosó-félén lehetek.

Várjunk.

Egy pici pontot látok. Pici, de annál fényesebb.

Nekiiramodom, nem fogok megállni. Hiába futok, nem lihegek, nem érzem a szívem kalapálását.

Kész, itt vagyok. Lehajolok és két apró gombot látok, felettük egy-egy felirattal:

„Meggzúnsz”

„Eltűnsz - Válassz!”

Mit jelenthet ez? Mit kell választanom? Nem értem.

Gondolkodom, órák óta itt ülök. Nem akarok megszűnni, semmiképp sem, de eltűnni jobb lenne?

Más utat viszont nem látok arra, hogy kiszabaduljak innen. Megteszem, most. Megnyomom a gombot.

Fény.

Vakító fehérség.

Egy teremben vagyok, egész pontosan fekszem. Körülölel engem a fény. Minden egyes levegővételnél érzem, ahogy a tudómba szökik a fehérség.

Felállok, erősnek érzem magam. A kezemre pillantok, majd a lábamra. Megérintem a hajam, az arcom, a ruhám. Makulátlan a bőröm, tiszta minden egyes porcikám és eddig mocskosnak hitt öltözékem.

Olyan ez a hely, mint egy terem, amelynek nincs se teteje, se falai. A felettem lévő végtelenből madzagok lógnak le, mindegyik végén egy-egy papírlappal. Elindulok valamerre, visszahangzik a legapróbb lépésem is.

Odamegyek az egyik papírhoz. Nem is papír, fénykép! Az anyám és az apám van rajta. Fialatok és nagyon boldogok. Talán az esküvőjük után készült pár nappal, de hogyan? Ki csinálta?

Tovább sétálok. Ezen anyám van, terhes.

A következőn én vagyok, csecsemőként. Nagyon sírok, biztos éhes voltam. Igen, ezen a másikon már anya szoptat.

Lassan haladok. Minden képet igyekszem megnézni. Történeteket mesélnek, még hozzá az én történeteimet. Érzem, kicsordul egy könnycsepp a szememből. A kezemben tartom az alig pár napos fiamat. Emlékszem, perceként nézett engem a hatalmas szemeivel.

Próbálok gyorsabb lenni, de a képek egyre csak gyűlnek és gyűlnek. Nem tudok elmélyedni bennük, némelyik mellett csak elszaladok. Kezdenek elnyelni az emlékek, lassan elveszek köztük. Bolyongok, kiutat akarok találni, de nem megy. Sírni tudnék, a kétségbeesés veszi át felettem az irányítást.

Állj! Mi az ott? Egy alakot látok. Settenkedem, mögé lépek. Egy férfi az, egy tál előtt gubbaszt. A tálban folyadék, fényképet hív elő. Egy kezét látok rajta, ahogy kinyitja egy óra ajtaját és megállítja az ingát. Meghaltam.

- Ki maga? – kérdezem.

A férfi rám néz, de nem szól.

- Mi ez a hely?

- Ez? Az Örök.

Nem áll fel, háttal ül nekem. A fényképpel babrál, miközben választ ad.

- Örök? Az mi? Miért vagyok itt?

- Nem tudod? Hisz' te választottad!

- Választottam?

Megint nem felel.

- Hogyhogy én választottam?

Lassan megfordul. Az arca nyugodt, mintha mosolyogna.

- Nem emlékszel? A te döntésed volt minden. Két gomb világított előtted. Ha a másikat nyomtad volna meg, sehol sem lennél. A lelked a testeddel együtt porrá válna. Nem látnál, hallanál, gondolkodnál többé. Nem éreznél se fájdalmat, se örömet. Megszűnnél létezni. Te inkább elvesztél. Itt vagy, az örökben, a végtelenben, és az életed vesz körbe téged. Elnyel a millió emlék és kép, és mindez csak egy apró részlete az egésznek. Mert közel sincs vége. Minden a te döntésed.

- Mit tegyek?

- Válassz ...